

Västernorrlandsregionens Släktforskningsförbund

GöteborgsRegionens Släktforskare

Årgång 31

2014

Nr 2

*Vice Borgmästare Johan Sorbon gift med Elisabeth Dubb.
Se artikeln av Bengt O T Sjögren sid. 4
och föregående nr av Västernorrlandsregionens Släktforskningsförbund*

Innehållsförteckning nr 2- 2014

Vi möts	3
<i>Per Clemensson</i> Från ordförande	4
<i>Bengt O. T Sjögren</i> Svenska Porträttgalleriet- ett framtidsprojekt eller malpåse	4
Göteborgs Stadsmuseum årets museum 2014	4
<i>Joel Holger</i> Från Erik Krabbe af Svaneby...	6
Torsdagsföreläsningarna fortsätter Beställningar från GRS	8 9
GRS kursprogram våren 2014	10
<i>Magnus Bäckmark</i> Släktforskning kring nu levande personer	12
<i>Lars Ove Johansson</i> Släktforskning en folkrörelse	16
<i>Leif Pålsson</i> Internationell kongress i Oslo	17
<i>Ingela Martenius</i> Fyror i Göteborg med omnejd	18
<i>Åke Möller</i> Dråpet vid Store Mosse Kronologiska anteckningar rörande Göteborg	20 30
<i>Barbro Majgren</i> Landet runt	33
Västanbladet Redaktionskommitté; Per Clemensson, Per Liljeström och LarsOlof Löf Västanbladet ingår i medlemsavgiften 150:-/ år och utkommer årligen med fyra nummer. Ansvarig utgivare Per Liljeström	

<http://grs.forening.genealogi.se>.
Webmaster Lars Nyqvist
tel:0303-16456

GöteborgsRegionens Släktforskare

MEDLEMSFÖRENING I SVERIGES SLÄKTFORSKARFÖRBUND Styrelse 2 0 1 4

Ordf.	Per Clemensson 031 - 20 65 63 S. Vägen 79 412 54 GÖTEBORG per@clemensson.net
V. Ordf	LarsOlof Löf 070 - 560 28 40 Erik Dahlbergsg. 4, 411 26 GÖTEBORG larsolof.loof@gmail.com
Sekr	Barbro Majgren 035 - 481 48 Mästarevägen 10, 305 72 STENINGE qpm@telia.com
Kassör	Ewert Arwidsson 031 - 15 84 15 Eva Rodhes g. 10, 411 11 GÖTEBORG trewetrens@telia.com
Övriga	Jan Forslund 0346 - 222 45 Ljungby Prästgård 101, 311 95 FALKENBERG Janforslund@spray.se Per Liljeström 0302 - 131 91 Vänskapen 3 e, 443 34 LERUM per-lilje@telia.com Lars-Göran Johansson 073-937 34 33 Kyrkogatan 41, 442 67 MARSTRAND olarjoh@gmail.com Johan Ahlén, 031-702 53 22 Dockeredsvägen 14, 424 91 OLOFSTORP johan@flygfotohistoria.se Inger Clemensson, 031-20 65 63 S. Vägen 79, 412 54 GÖTEBORG inger@clemensson.net
Webmaster	Lars Nyqvist, 0303-16 45 6 Trollhättevägen 12, 442 49 KUNGÄLV webmaster.r.s@telia.com
Suppl. Klubbm.	Anita Fyhr 031-23 73 37, Virvelvindsgatan 6, 417 02 GÖTEBORG anita.fyhr@live.se Jonas Kullgren 031 - 99 28 15 Holmåkrevägen 7 F, 437 40 LINDOME jonas@kullgren.st

Manusstopp för nr 3 2014 är den 1
augusti och Västanbladet beräknas vara
hos medlemmarna i mitten på september

VI MÖTS VÅREN-2014

Lördagen den 10 maj

Bussresa till Kavlås slott invid Tidaholm.

Avfärd kl 08.00 från Exercishuset vid Heden.

Besöket kombineras med besök vid annan sevärdhet och lunch.

Beräknad återkomst kl 17.30 pris 500 kr/pers.

Anmälan senast den 1 maj – bindande bokning då avgiften erlagts
Plusgiro 24 23 85-3 ange namn.

***GRS planerar i tillsammans
med ett antal andra
släktforskarföreningar en
gemensam bussresa till
lördagen. Mer information
kommer att finnas på
hemsidan.***

Från ordförande

Svenska porträttarkivet – ett framtidsprojekt eller en malpåse?

För alla porträttshistoriskt intresserade var det en högtidsstund att vid de föredömligt arrangerade släktforskar dagarna i Göteborg den 15 mars 2014 i Wallenstamsalen på Göteborgs Stadsmuseum få lyssna till Emilia Ström, som under många år varit Svenska porträttarkivets ansikte utåt och alltid med sin sakkunskap besvarat forskningsfrågor kring det väldiga material, som under nästan etthundra år sammanförts i hägnet av Nationalmuseum. Professor Sixten Strömbom startade verksamheten för 98 år sedan och den har sedan fortsatt med olika styrkegrad. Ett av de stora namnen är Boo von Malmborg, som 1978 gav ut "Svensk porträttkonst under fem århundraden" med ett rikt illustrationsmaterial, talrika register m m till eftervärldens fromma. Men redan dessförinnan hade Strömbom åren 1935-39 gett ut två välmatade band med Index över Svenska porträtt 1500-1850 i Svenska porträttarkivets samlingar, senare följt av ett band med enbart kungliga porträtt. En läsning ger antydning om de stora inventeringar som gjordes i olika landskap omkring 1920, då den stora negativsamlingen byggdes upp. Det ligger i sakens natur att ett sådant index aldrig blir färdigt. Men med bruk av ny teknik borde man kunna skapa ett digitalt register, som många skulle hälsa med glädje. Det är dock uppenbart att verksamheten länge seglat i motvind och när nu Nationalmuseum håller stängt för ombyggnad under flera år, har man helt lagt Porträttarkivet i malpåse och friställt den kompetens, som bl a Emilia Ström besitter. Inte utan oro frågar man sig: Kommer Svenska porträttarkivet att öppnas mera? Ett annat problem är bildrätter och deras pris.

Om en museiledning hoppats på att i någon mån kunna finansiera verksamheten genom att ta ut ganska höga kostnader vid allmänhetens reprobbehov, är det antagligen ett kapitalt misstag. Under flera år har man kunnat lägga märke till att bokutgivare hellre föredrar att använda gravyrer eller ur andra källor lättillgängliga porträtt, då man inte ansett sig ha råd att köpa en bildrätt. Har vi råd att gå miste om den expertis som byggts upp i Svenska porträttarkivet? En databas som kunde säljas som CD eller DVD borde ju bli ett måste för arkiv och bibliotek. Finns det någon plan för fortsatt inventering av svenskt porträttbestånd? Jag tänker på alla de chefsporträtt som döljer sig inom olika svenska ämbetsverk, länsstyrelser, läroverk eller militära förband. Säkert finns

mycket kvar att göra. Flera av våra svenska stift har i bokform dokumenterat sina biskopsporträtt. För drygt tio år sedan hade jag förmånen att få medverka i en bok om Skara stifts biskopsporträtt. Vi fotograferade både målade och skulpterade porträtt av de gamla stiftscheferna. Och när så arbetet var avslutat, var det en glädje att kunna sända hela serien av dessa porträtt till SPA, där de positivt togs emot av Emilia Ström.

S.P.A. är en porträttbank som hela svenska folket bör ha glädje och nytta av. Men då behövs det både vilja och anslag till fortsatt och ökad verksamhet hos dem som just nu tagit till malpåsen.

Av Bengt O.T. Sjögren,

Årets Släktforskardagar i Göteborg var en fin släktforskarfest i Stads-
museet. Vi Göteborgska föreningarna tackar varmt museet för deras
insats, liksom vi tackar Landsarkivet och Regionarkivet samt våra
generösa sponsorer. Låt mig också rikta ett varmt tack till alla våra
medlemmar, utställare och föreläsare för deras insatser.

Hälsningar Per Clemensson

Göteborgs Stadsmuseum årets museum 2014

Vad passar bättre än att gratulera Göteborgs Stadsmuseum till utmärkelsen årets museum 2014. Dessutom fick museet priset som årets utställning vid en ceremoni i Umeå den 8 april. Bakom utmärkelserna står Riksförbundet Sveriges museer och Svenska International Council of Museums.

GöteborgsRegionens Släktforskare sällar sig till gratulanterna.

(red)

Från Erik Krabbe af Svaneby kan härledas släktlinjer bakåt i tiden till Karl den Store.

Generation:

XXXIX	Karl Martell (676)-741
XXXVIII	Pippin den Lille, kung (714)-768
XXXVII	Karl den Store, kejsare, 742-814
XXXVI	Ludvig I den Fromme, kejsare, 778-840
XXXV	Karl II den Skallige 823-877
XXXIV	Judith 844-870
XXXIII	Balduin II den skallige (862)-918
XXXII	Arnulf I den Gode -965
XXXI	Balduin III av Flandern -962
XXX	Arnulf II -988
XXIX	Balduin IV le Barbu, den skäggige 980-1035
XXVIII	Balduin V den Lille -1067
XXVII	Robert I av Flandern, le Frison (1030)-1093
XXVI	Adele av Flandern (1065)-1115
XXV	Ingegerd Knutsdotter av Danmark (1085-)
XXIV	Bengt Snivil
XXIII	Karl döve, jarl, -1220
XXII	Karl Karlsson (Ulf), (-1251)
XXI	Ulf Karlsson (Ulf), -1281
XX	Ingeborg Ulfsson, (-1307)
IXX	Ulf Abjörnsson, (-1347)
XVIII	Karl Ulfsson, Sparre af Tofta, 1317-1407
XVII	Margareta Karlsdotter, -1428
XVI	Karl VIII Knutsson Bonde, kung, 1408-1470
XV	Kristina Karlsdotter Bonde, 1432-(1490)
XIV	Kerstin Eriksdotter, Gyllenstierna af Lundholm (-1500)
XIII	Carin Hansdotter, Tott, -1554
XII	Märta Haraldsdotter, Soop. -1564
XI	Anna Eriksdotter, Roos af Hjelmsäter, -1620
X	Erik Krabbe af Svaneby, 1582-1654
IX	Johan Krabbe af Svaneby, -1680
VIII	Christina Krabbe af Svaneby, (1660)-1735
VII	Maria Magdalena Rutensköld, 1699-1748
VI	Anna Beata Mellbin, 1730-1796
V	Carl Häggren, 1766-1841
IV	Lars Kron, 1792-1859
III	Anders Gustaf Larsson Kron, 1823-1903
II	Ada Sofia Kroon, 1860-1948
I	Anna Elisabet Nyberg, gift Holger, 1897-1980
Prob.	Lars Joel Holger, 1929- 2013

Karl den store

Källa ..... sid X:797 s. 2)

*För ett Vackrare Hem ,
besök
vårt Konstgalleri*

GALLERI SCANDINAVIA

Galleri Scandinavia, Berzeliiatan 14, Göteborg

Tel. 031 - 16 93 01

Familjen Lindblom

**Bläck och Toner
för din Skrivare
Original, Pirat och Återfyllda
pappershornan.se
Aschebergsgatan 40 031-204206**

Torsdagsföreläsningarna fortsätter

Välkommen till vårens torsdagsföreläsningar!
De äger rum i Landsarkivets hörsal, Arkivgatan 9 och arrangeras av Landsarkivet i Göteborg i samarbete med föreningarna GöteborgsRegionens Släktforskare och Industrihistoria i Väst.
Föreläsningarna börjar kl 18.30, dörrarna öppnar kl 18.00.

24 april, kl 18:30 – 19:15

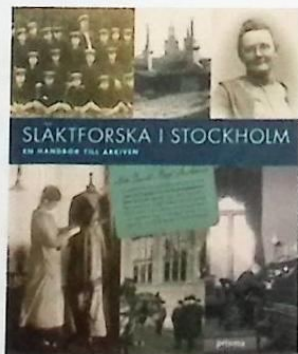
Hur skapades staden?

År 2021 fyller Göteborg 400 år. Under den här föreläsningen berättar F.d Landsarkivarie Louise Lönnroth och arkivarie Daniel Sjöberg om de skriftliga källorna till stadens allra tidigaste historia och vad de kan berätta om hur staden skapades 1621.

8 maj, kl 18:30 – 19:15

Släktforska i Stockholm

Föreläsning av Agneta Geschwind från Stockholms stadsarkiv. Hur släktforskar man bäst i Stockholm? Hur fungerade den särskilda folkbokföringen i Stockholm och hur söker man i Rotemansarkivet och övriga digitala register på Stockholms stadsarkivs webbplats?

Beställning från GöteborgsRegionens Släktforskare

kan göras per telefon:

031- 13 12 26, måndag - fredag kl. 10 - 14, eller med brev: Erik Dahlbergsgatan 36 B, 411 26 Göteborg, eller med e-post: g.r.s@telia.com

Beställningar hämtas på expeditionen under tider som ovan. Ring dock först för att kolla om lokalen är bemannas. Vid brevfrösendelser tillkommer porto och emballage.

CD Ulrika Kullgrens Stamträd	150.- kr (medl.pris 75.-)
CD 41 Handskrifter (2005)	230.- (medl.pris 150.-)CD
Göteborgs Domkyrkoförs, kyrkobok 1669-1671	150.- (medl.pris 75.-)
CD Databasen Emigranten 2006 Populär	350.- (medl.pris 300.-)DVD
Sveriges dödbok 1901-2009	595.- (medl.pris 495.-)CD
Sveriges befolkning 1880	600.- (medl.pris 560.-)CD
Sveriges befolkning 1890	595.- (medl.pris 495.-)CD
Sveriges befolkning 1900	640.- (medl.pris 560.-)CD
Sveriges befolkning 1970	595.- (medl.pris 535.-)CD
Sveriges befolkning 1980	595.- (medl.pris 535.-)DVD
Sveriges befolkning 1990	600.- (medl.pris 560.-)CD
Begravda i Sverige 2 (2012)	595.- (medl.pris 495.-)
Andersson-Clemensson: Börja släktforska	225.- (medl.pris 190.-)
Andersson-Clemensson: Släktforska steg för steg 2005	250.- (medl.pris 200.-)
Andersson-Clemensson: Släktforska vidare	300.- (medl.pris 250.-)
Andersson-Clemensson: Forska kring ditt hus och din bygd	250. (medl.pris 200.-)
Andersson-Clemensson: Your Swedish Roots	250.-
Lintrup: Släktforskarens arbetsbok	100.-
Löf: Göteborgs Fotografer	200.-
Paulin: Oeconomisk beskrifning på fabrikerne uti Göttheborg (1761)	50.-'
Handbok 1 - Rosvall /Hultman: Emigrantforskning	215.- (medl.pris 195.-)
Handbok 2 - Reuterswärd: Fader okänd	215.- (medl.pris 195.-)
Handbok 3 - Ångström /Johansson: Kartforskning	215.- (medl.pris 195.-)
Handbok 4 - Ericson Wolke: Soldatforska	265.- (medl.pris 235.-)
Handbok 5 - Berggren: Smedforska	255.- (medl.pris 225.-)
Göteborgs-Emigranten del 1,2,3,4,5, 6, 7:	50.- kr/st <i>samtliga</i> 300.-
Göteborgskarta år 1883. Format A3. Färg, terr. församlingar	100.- (medl.pris 50.-)
Göteborgskarta år 1807. Format A 3. Svart/vit, roteindelning	100.- (medl.pris 50.-)
Göteborgskarta med förstäder år 1885. Format A 3. Färg.	100.- (medl.pris 50.-)
Västgotakarta	100.- (medl.pris 50.-)
Västanbladet, lösnummer	20.-
Antavla, 40x60 cm, 7 generationer	50.- (medl.pris 30.-)
Antavla, halvrund 50x100 cm, 9 generationer	50.- (medl.pris 30.-)

Namn:.....

Adress:.....

GRS kursprogram våren 2014

Kurserna hålls i GRS regi och lokaler

Erik Dahlbergsgatan 36 B (entré från gatan).

Kursprogrammet kommer att omfatta följande kurser

- 1. Släktforska steg för steg.** Innehåll: kyrkobokföringen, domböcker och bouppteckningar, mantalslängder m.fl. grundläggande källor, databashantering, handskriftsläsning.
Lärare: Anita Fyhr. 7 X 3 timmar.
Pris 700:- kr. inkl. lärobok.
- 2. Släktforska vidare.** Innehåll: fördjupning av kyrkoboksforskning, borgare, sjömän, soldater m.fl. yrken, handskriftsläsning.
Lärare: Per Clemensson. 5 X 3 timmar.
Pris 500:- kr inkl.lärobok.
- 3. Handskriftsläsning.** Innehåll: grundkunskaper, läsövningar, egna texter för tolkning.
Lärare: Per Clemensson. 4 x 3 timmar. **Pris 300:- kr.**
- 4. Emigrantforska.** Innehåll: källor till emigrantforskning i Sverige och USA, databaser.
Lärare: Ewert Arwidsson. 4 X 3 timmar. **Pris 400:- kr.**
- 5. Liv och leverne förr i tiden.** Innehåll: Historik, livets högtider, mat och textilier. 4 x 2 timmar.
Lärare: Ingela Martenius.
Pris 400:-kr.

**TIDERNA ANPASSAS EFTER DELTAGARNA OCH
STARTAR ALLT EFTER DE BLIR FULLTECKNADE.**

Kurserna kan anordnas på både dag- och kvällstid

För deltagande i GRS kurser krävs medlemskap i vår förening.

Medlemsavgiften är 150.- / kalenderår

Anmäl er till Per Clemensson och ange ditt önskemål om tidpunkt,

dvs kl 11.00, kl 14.00 eller kl 17.00.

Tel 031-206563 eller 0705-206564.

e-mail: per@clemensson.net

A VENYNS FOTKLINIK

Välkommen till en av de äldsta Fotklinikerna i Göteborg (etabl 1942) !

Vi erbjuder medicinsk fotvård, vartfrysning, benvaxning, manikyr och fot/benmassage.

Vi i har även försäljning av presentkort och diverse produkter.
En fika och ett leende ingår alltid ! - Se våra fina omdömen på Eniro.se !

Jessica och Tove

Boka tid på tfn: 031- 16 92 87 - Geijersgatan 16, Göteborg

Den välrotade blomsteraffären i Vasastan frösåddes redan 1912, Med gröna fingrar & spirande inspiration går vi nu in i det nya seklet. Välkommen till oss på hörnet av Aschebergsg & Engelbrektsgatan, Instagram: la fleuriste eller www.lafleuriste.se Tel 031 711 2082

La Fleuriste

ART FLORAL DEPUIS 1912

Släktforskning kring nu levande personer i Sverige

Av Magnus Bäckmark

Den 12 februari 2013 hade Genealogiska Föreningen (GF) en tematräff om forskning kring nu levande personer i Sverige. Här nedan är den tipslista som vi tillsammans kom fram till.

Skatteverket, telefon 0771-567 567

Folkbokföringsuppgifter lämnas av Skatteverket om folkbokförda personer, dvs sådana som lever idag eller som levde 1991-07-01, då Skatteverket övertog folkbokföringen från Svenska kyrkan. Bäst är att ha hela personnumret. Det får man fram på Upplysning.se, jämför nedan. (Annars kan handläggaren ta fram personnumret om du har personens fullständiga namn och födelse-tid. Ibland, om namnet är vanligt behövs även adress.) Har man personnumret kan man beställa kopia av den s. k. Person-bilden (personuppgifter) via e-post, servicejouren@skatteverket.se. Första nio kopiorna är gratis, tio sidor kostar 50 kr och därefter utgår en avgift på 2 kr per sida. Undantag: Uppgifter om de ca 7 000 personer som har skyddad identitet lämnas inte ut.

Allmänhetens terminal

Fullständigt namn, personnummer och adress, även för barn. Förutom på Skatteverkets lokal-kontor (i Stockholm: Magnus Ladulås-gatan 67) finns de här terminalerna även hos försäkringskassor och på kommun-kontor runtom i landet.

birthday.se Fullständigt namn, födelse-tid och adress för nu levande personer fyllda 16 år. Genom att lägenhetsnummer numera finns (sedan 2010) kan man se vilka som på en adress bor i samma lägenhet.

www.ratsit.se Som Birthday.se men därtill bolagsengagemang, civilstånd och kommun.

www.upplysning.se

Syftet är att användarna ska köpa kreditupplysningar om sina kunder. Släktforskaren får fram personuppgifter på samma sätt som på Birthday.se och Ratsit.se men därtill län och församling förutom kommunen. Om man skapar ett gratis användarkonto ser man också fullständiga personnummer för personer fyllda 16 år

www.eniro.se och Hitta.se

Telefonabonnemangsinnehavare. Kan ge tilltalsnamn för personer vilkas tilltalsnamn inte är markerade i folkbokföringen.

www.linkedin.com Personers yrken och cv:n. En miljon användare i Sverige 2012-06-20 (enligt Svenska Dagbladet).

www.riksdelen.se Befattningar, även anställningar, som olika personer har. Högst varierande täckningsgrad mellan olika samhälls-ektorer

www.facebook.com 54 % av befolkningen har personlig sida (enligt Socialbakers.com). Ibland har personer information om sig själv öppen för alla. I alla händelser kan mail oftast skickas till personen (det beror på dennes valda kontoinställningar).

www.stayfriends.se Över två miljoner medlemmar som skapat kontakt med tidigare skolkamrater. Över 59 000 skolfoton inlagda.

Google.com Allmän nätsökning fungerar bara bra vad gäller ovanligare namn. Kontrollera på Ratsit.se, Birthday.se eller Upplysning.se om det eventuellt finns fler personer med samma namn i området, så att du kan bedöma om en viss träff gäller den personen som du söker.

www.123people.se En sökmotor som sorterar nätträffar vid personsökning på bilder, e-postadresser, filmer, dokument, bloggar m.m.

www.libris.kb.se Se om personer har skrivit böcker, avhandlingar, artiklar m.m.

Sveriges befolkning 1970, 1980 och 1990 (cd-skivor från Sveriges Släktforskarförbund) Personers fullständiga namn, födelsedatum och - församling, adress, 1990 även senaste civilståndsändring. Cd-skivorna finns till försäljning samt finns tillgängliga också för besökare.se t ex på GF och landsarkiv.

Födda, vigda, döda i (SCB-utdrag) Finns för hela landets alla församlingar på SVAR (Riksarkivets abonnemangstjänst) fram t o m 1942 (70-årsgräns). Har man inte SVAR-abbonemang själv kan man studera på datorer på landsarkiv eller på GF.

Personakt hos berört landsarkiv Personakter infördes 1947. Endast personer som då var minderåriga fick föräldrarnas namn antecknade i sin akt, varför namnen i de fallen finns hos Skatteverket idag, vad gäller 1991-06-30 levande personer. I mäns akter påfördes uppgifter om barn först från 1968. Personakten innehåller folkbokföringsuppgifter, inklusive flyttningar. Ett eller flera efter varandra aktuella yrken/sysselsättningar/titlar kan anges, där personer har anmält sådant i samband med flyttanmälan. För att kunna beställa uppgift ur eller kopia av en viss persons personakt hos berört landsarkiv måste man veta i vilken församling personen var folkbokförd 1991-06-30. För de flesta är det samma församling som i ovannämnda Sveriges befolkning 1990. Om det inte visar sig vara fallet kan man genom folkbokföringen (Skatteverket) få fram den aktuella församlingen.

Familjeannonser Sök på lokal-tidningars familjesidor på nätet. De har oftast ett nätarkiv med annonser, det varierar för hur lång tid tillbaka. En del personer annonserar på Familj.se.

Äldre klipp, till 1990 huvudsakligen i Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter), när man som GF-medlem på medlemssidorna på www.genealogi.net

Mantalsregister Finns vad gäller 1900-talets andra del för Stockholm, Göteborg och Malmö på respektive lands-/stadsarkiv och ger fullständigt namn, personnummer och adress år från år. För Stockholms stad och län har GF katalogerna för 1968-91 (såväl i alfabetisk ordning som numerisk, dvs personnummer i nummerordning). På GF finns också några senare register för Stockholms läns del, den sista för 1998.

Post- och Inrikes Tidningar (www.poit.bolagsverket.se) Sveriges officiella kungörelseorgan, från 2007 på nätet i stället för som tidigare i tidningsform sedan 1645. Kungörelser – t.ex. Arvskungörelser eller kungörelser om bodelning eller gåva mellan makar – är sökbara i två år från publiceringsdatumet med undantag för arvskungörelser som är sökbara i sex år. Godtycklig sökning t.ex. på ett visst efternamn begränsas av att man endast kan söka på det sättet max en månad i taget.

Äktenskapsregistret Här finns uppgifter om skilsmässor och bodelningar från 1921 och framåt, dock inte alla ingångna äktenskap.

Sköts (sedan 2011) av Skatteverket. Mailfrågor skickas till servicejouren@skatteverket.se. Om handlingarna är äldre än 1984 behöver man veta fullständigt namn och födelseår för personer som man frågar om, vid nyare handlingar än så behövs personnummer.

Slutligen

Tänk på att låta berörda personer korrekturläsa och komma med synpunkter på innehållet innan du publicerar släkt-sammanställningar. Då undviker du att fel och eventuellt känsliga uppgifter som önskas hållas privata sprids av misstag.

Släktforskning en folkrörelse

(Från Göteborgs-Posten söndag 16 mars 2014)

I samband med släktforskningens dagar i Göteborg intervjuvades Per Clemensson i GP, för den som missade artikeln så kommer den här (red)

GÖTEBORG: Vem är jag släkt med? Varifrån kom mina förfäder? Vart emigrerade mina släktingar. Frågorna hopar sig och svaren kan finnas i gamla husförhörlängder, mantalsböcker eller på internet. Intresset för släktforskning är stort. TV visar serier med amerikaner som söker sina rötter i Sverige och kändisar som får hjälp att söka sin släkt bakåt i tiden. Släktforskning är en folkrörelse. Här i Sverige är det över 100 000 som håller på, säger Per Clemensson, ordförande i Göteborgs-Regionens släktforskare. Han var under många år förste arkivarie vid Landsarkivet i Göteborg och har kunnat följa släktforskningens utveckling på nära håll.

- Internet innebär ju att man kan sitta hemma och söka sig fram i olika arkiv.

- Men det är inte lika trevligt som att söka information i arkiven. Då kan man ju träffa andra släktforskare, säger Per Clemensson.

SLÄKTFORSKNINGENS dagar arrangeras den här helgen på olika platser i landet.

-De flesta håller på en dag men vi kör två dagar, säger Per Clemensson.

I Göteborg samlas släktforskarna i

Stadsmuseet för att ta del av föreläsningar och utställningar. En som besökte evenemanget i går var Claes Persson. Han började släktforska 1974 och är fortfarande lika biten.

- Det är roligt och jätteintressant, säger han.

I SIN FORSKNING har han kunnat följa sin släkt tillbaka till 1600-talet och har flera hyllmeter med information.

- Jag har läst husförhörlängder och mantalsskrivningslängder och har nu 1 500 personer i mitt register, berättar Claes Persson.

Under slutet av 1800-talet och början av 1900-talet utvandrade ett stort antal svenskar till USA.

Ingalill Olsson-Cedås försöker hitta sina släktingar bland emigranterna. - Jag vet ju att de sökte sig till USA men inte var de slog sig ner. Jag vet att en farbror bodde utanför New York säger hon. Släktforskningen började hon med 2010.

- Jag gick en kurs innan jag satte igång.

Nu använder hon ofta datorn men träffar även likasinnande.

OM MAN SKALL döma av dem som besökte Stadsmuseet under lördagen så är släktforskning något som främst äldre håller på med.

Men det finns undantag. Sarah Löving, 28 år, har kommit i kontakt med okända släktingar genom sin forskning.

- Att jag håller på är en kombination av historiskt intresse och av att jag ärvde en påbörjad släktforskning av min morfar. Det här är beroendeframkallande, säger hon.

LARS-OVE JOHANSSON
031-62 47 44 lars-ove.johansson@gp.se

GRS monter på Släktforskardagarna i Göteborg, foto: Inger Clemensson

ÖPPETTIDER

Tis - Ons 8 - 19

Tors - Fre 8 - 20

Lördag 8 - 18

Söndag 12 - 18

Välkomna !

*Fokus på kvalitet
- vår idé !*

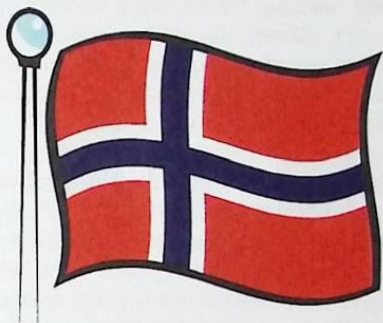
FOCUS
köpcentrum
031 - 703 05 25

Internationell kongress i Oslo

Med anledning av 200-årsjubileet för Norge som självständigt konungarrike anordnas den XXXI internationella kongressen för genealogi och heraldik i Oslo den 13-17 augusti. Kongressens tema blir " Inverkan på genealogi och heraldik av stora händelser i nationens historia

För ytterligare information se
www.congress2014.no

Leif Pålsson

Föreningen

SLÄKTDATA

- Alla våra register är **gratis** och **fritt sökbara**.
- Vi efterlyser fler avskrifter och register.
- Har du avskrifter liggande, kontakta oss för att få dessa publicerade i vår databas.
- Hjälp oss med den fortsatta avskriften av kyrkböckerna och andra pappersregister.
- Vi översänder gärna mallar där uppgifter från kyrkböckerna registreras.

www.slaktdata.org

Fyrrar i Göteborg med omnejd

Ingela Martenius

Med början i detta nummer presenterar vi ett informationsmaterial som GRS:s Ingela Martenius har skrivit och som handlar om fyrrar i Göteborg

Fyrrar har sedan urminnes tider använts för positionsbestämning och för att ge tidig varning. Under dagen identifieras en fyrr, liksom alla fasta sjömärken, på byggnadens form och färg, under mörker på fyrrskenet's färg och på det sätt som fyrren rytmiskt tänds och släcks.

Fyrrar har genom årens lopp kommit att uppfattas som starka symboler för trygghet och har givit upphov till många myter och sägner. Bland dessa finns dels sådana som handlar om ovanligt modiga fyrrvaktare som med fara för eget liv har räddat besättningar i "omöjligt" väder, dels sådana om irrbloss, dvs. fyrrars onda antites. Hur och när har fyrrar då blivit sådana symboler för trygghet? Självklart, tycker vi kanske idag, men hade vi kunnat fråga en skeppare på en fraktskuta med trad upp- och nedför Bohuskusten i början av 1800-talet så är det inte så säkert att vi fått det svaret...

Historia

Redan under antiken anlades de första fyrrarna. Runt 660 f.Kr. fanns till exempel en fyrr vid Sigeion nära Troja. Den mest kända fyrren från antiken är dock Faros vid Alexandria i Egypten, byggd 280 f.Kr.; fyrren anses vara ett av de klassiska sju underverken. Fyrren vid Faros blev så känd och mönsterbildande att ordet "farios" på latinska språk helt enkelt betyder "fyrr".

Romarna anlade ett trettio-tal fyrrar; de flesta runt Medelhavet, men också vid Atlantkusten och i Engelska kanalen.

I Norden anlades den första kända fyrren i början av 1200-talet, vid Falsterbo, då danskt. Danskarna anlade även Kullens fyrr (1561) och Nidingen (1624), en dubbelfyrr. Nidingen blev den första svenska fyrren genom att den tillföll Sverige vid freden i Brömsebro 1645 medan Kullen och Falsterbo blev svenska vid freden i Roskilde 1658. Först 1669 kom sig Sverige för att bygga sin första egna fyrr, Landsort; den nuvarande fyrren där är från 1678.

Cordouan, Frankrike

Internationellt ledde Frankrike och England utvecklingen och byggandet av fyrar. Fyrar blev redan från 1500-talet en statussymbol för landet som byggde dem – de var ju ofta det första intryck en besökare fick av landet.

Frankrike byggde pampiga fyrar; särskilt berömd är fyren vid Girondes mynning i Bordeaux, Cordouan (1584-1611, tillbyggd 1786-90), som mest påminner om ett torn på något ovanligt pampigt franskt slott. Förutom ett kapell finns här t.o.m. ett "kungligt gemak". England, senare Storbritannien, gick mera in för mäktiga fyrar, och utvecklade en stil som byggde på att fyrtornen var ritade som en kraftig trädstam.

Särskilt kända har fyrarna Eddystone (utanför Plymouth), Bell Rock (Skottlands östkust) och Fastnet Rock (sydöstra Irland) blivit. I Storbritannien utvecklades mycket avancerade tekniker för att bygga fyrar, så t.ex. lyckades man redan i början av 1800-talet framställa cement som stelnar under havet.

USA kom igång ganska sent med att bygga fyrar, men har å andra sidan idag några av de mest kända fyrarna, som t.ex. Boston Light (vid Boston, MA), Cape Hatteras (Outer Banks, NC – där den kalla Labradorströmmen möter den varma Golfströmmen) och Cape Canaveral (Atlantkusten, FL).

Amerikanska fyrar är mycket distinkt byggda, och gärna målade i olika färger; de är därför snarast mer kända som landmärken dagtid än för sitt ljus nattetid. Storhetstiden för fyrbyggandet inföll rent generellt runt 1850–1950. Fyrbyggandet följde industrialiseringen, vilket också förklarar varför England/Storbritannien

låg så långt framme fyrmässigt. För att föra ut de massproducerade varorna på marknaden behövdes goda kommunikationer, och sjöfarten var länge det snabbaste sättet. Samtidigt utgavs bättre och bättre sjökort vilket föranledde minskat anlitande av lotsar; trots att skepparen saknade lokala kunskaper förutsattes han nu klara navigeringen själv vilket ställde krav på bättre utmärkning av farleder rent generellt och därmed också fler fyrar.

Länge var det också praxis att man seglade bara på dagtid om man inte befann sig i öppen sjö, men för att korta ner transporttiden måste också natten utnyttjas. Kort sagt, en effektivare, rationellare sjöfart krävde många fyrar.

På 1960-talet hade tekniken så gjort sådana framsteg att fyrarna nu kunde fjärrövervakas; runt om i världen drogs fyrpersonal på plats in och övervakningen skedde från ett bekvämt och ombonat kontor många mil bort. Detta var i själva verket en dödsdom för många fyrar. Nu fanns det ingen fyrpersonal som dagligen och stundligen underhöll fyrbyggnaderna och fyrarna började förfalla. Ett öde många fyrar runt om i världen delar.

Teknik

De tidigaste fyrarna var öppna vedeldar, placerade på en avsats, på toppen av ett torn eller t.o.m. direkt på marken på en hög höjd. Kyrktorn har inte sällan också utnyttjats.

Noter till artikeln finns tillsammans med originalmanus på föreningen och kan lånas där. Red.

Fortsättning i nästa nr

Dråpet vid Store Mosse

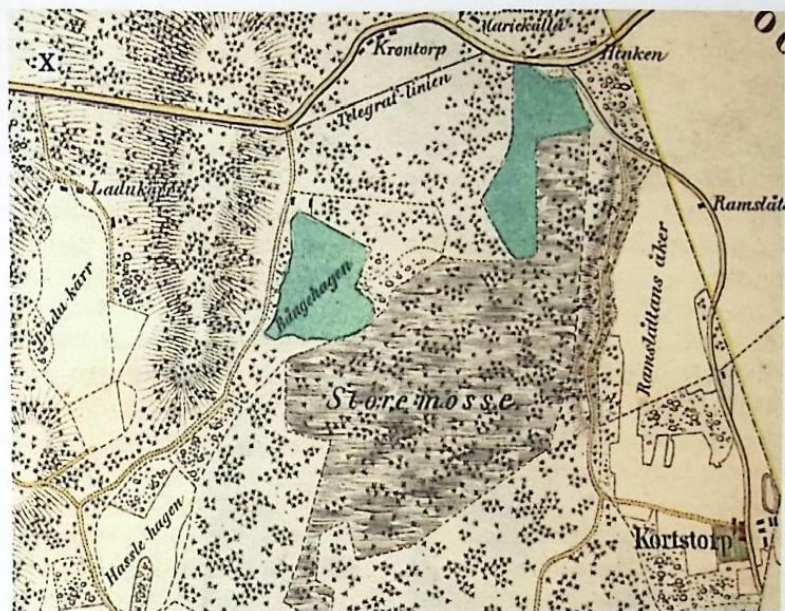
- Av Åke Möller -

Det här är berättelsen om ett dråp. Om två unga män som besinningslöst slår en tredje. Om den hårda domen och om ett dödsstraff, som bedöms vara lindrigare än "kunglig nåd". Om en avrättningsplats i Mariestad med spetsgård, bödel och en bila slipad för två. Men det här är också berättelsen om flera tidstypiska företeelser: arbetsvandring, nyodling och vidskepelse, där en spådom väger tyngre än en människas liv. Min ursprungliga källa är en liten notis utan rubrik i Mariestads Weckoblad 1817. Den berättar kort om en avrättning som ägt rum "å Mariestads Stads grund bredvid

Bakgrunden

De hade arbetat på Store Mosse hela sommaren – ett gäng unga, glada värmlänningar från Fryksdalen. På vintern ägnade de sig åt skogsarbete, timmer- och järntransporter, som så många andra i det skog- och järnrika Värmland. Men när våren kom försvann både snö och tjäle och därmed försvann också de farbara vintervägarna och då fick man söka andra arbetsuppgifter. De små gårdarna och torpen i Värmland kunde långtifrån försörja hela befolkningen, så för många återstod bara att ge sig ut på arbetsvandring. Många vandrade till Dalarnas älvar för att arbeta som flottare eller till Bohusläns fiskalterier. Men 20 yngre män

De hade redan avtalat om "betingsarbete" i Mariestad och skulle hela sommaren arbeta med uppodling av ny åkermark. När hösten kom var det bara 17 av dem som skulle återvända hem. Det var räntemästaren vid Landshövdinge-ämbetet (Länsstyrelsen), Georg Enander, som hade börjat odla upp Store Mosse. Inledningen av 1800-talet var också inledning på ett sekel med nyodlingar. Ängar, mossar och kärr omvandlades till åkrar. Kronan, d.v.s. staten, lämnade bidrag till diken som avvattnade större områden och framgångsrika nyodlare belönades med medalj av landshövdingen eller av Kungl. Patriotiska Sällskapet. Arbetet på Store Mosse handlade om att avverka träd och buskar, gräva diken och att flåhacka den torrlagda marken. Vid flåhackningen avlägsnades det översta torvskiktet med stora, tunga hackor. Buskar, stubbar och torv samlades i högar och brändes upp. Askan spreds sedan ut och i den skulle den första rågen sås. Det var alltså mot detta arbete som Erik Nilsson, Nils Olofsson, Olof Persson Muhr och deras 17 kamrater hade vandrat från Fryksdals härad på våren 1816. Flertalet kom från de tre socknarna Lysvik, Ransäter och Sunne. Packningen var minimal och bestod huvudsakligen av några ombyten kläder och av mat.

Store Mosse på en karta från 1856. Mossens totala längd var då 1,4 km och den största bredden c:a 600 m, med en areal som översteg 50 hektar. I väster har idag soptippen Bångshagen växt ut på mossen och i öster delas den av E20. Arbetsvandrarerna från Värmland var bosatta vid Ramslåtten och Korstorp. Hinken var ett torp där det också bedrevs krogverksamhet. Norr om den raka Stockholmsvägen, som leder från Mariestads centrum, låg avrättningsplatsen (X).

I anslutning till Store Mosse låg egen-domarna Ramslåtten och Korstorp. Ramslåtten ägdes av änkefru Elisabet Sorbon, och där bodde också kvartermästaren (fanjunkaren) Peterzéns med sin familj. Även på Korstorp bodde en underofficer, kvartermästaren Norsell Räntemästare Enander inhyste sina sommardrängar vid Ramslåtten, på torpen Carlstorp och Qvistorp som tillhörde Korstorp samt på torpet

Hinken. Drängarna fick förstås inte bo inne i bostadshusen, utan fick iordningställa sina sovplatser i höladorna. Om inte drängen Nils Olofsson hade förlorat sin sedelbok (plånbok) hade fryksdalingarnas arbete på Store Mosse sommaren 1816 varit bortglömt för länge sedan. Nu finns i stället uppgifter bevarade i flera arkiv. Dokumenten berättar den tragiska historien om drängen Erik Nilssons död.

Det makabra fyndet i skogen

På morgonen måndagen den 12 augusti lämnade krukmakaren Bengt Forsberg sitt hem, tomt nr 9 i Mariestad, för att med häst och vagn hämta hem ved från sitt skogsskifte norr om staden. När han svängt av från vägen och kom in i skogen nära Ramslåttan fann han nästan omedelbart en död man. Kroppen var till stor del avklädd, byxorna var neddragna över fötterna och kläderna på överkroppen uppdragna över huvudet. Han var blodig och överallt på kroppen fanns sår och blåmärken.

Den förskräckte krukmakaren begav sig först ut på Store Mosse, som låg strax intill, för att berätta om sitt fynd för arbetarna där. Sedan återvände han ut till vägen och mötte där kvartermästaren Norsell som var på väg från Korstorp in till staden. Norsell begav sig omedelbart till Marieholm och informerade räntemästare Enander som i sin tur meddelade landshövdingen. Redan på förmiddagen samma dag utgick flera skrivelser från landshövdingens kontor. Kroppen skulle hämtas och transporterats till provinsialläkaren Sven Westman för undersökning. Rådhusrätten och stadsfiskalen fick direktiv om att samtliga arbetare på Store Mosse skulle förhöras. Det uppdraget fick kronolänsman S. Lundqvist som omedelbart begav sig ut till mossen. Senare på dagen genomförde doktor Westman

”besiktning och obduktion”. Då hade man redan konstaterat att den döde var den 24-åriga drängen Erik Nilsson från Skrötlingared i Sunne, som arbetade på Store Mosse och bodde på Carlstorp. Protokollet från doktor Westmans undersökning beskriver i detalj alla skador som fanns på kroppen. *”Ryggens utseende till den grad vanställt av sår, blånader och revor, att knappast på något ställe fanns ett par tums yta som inte var stämplat av våld”*, skriver han. Beskrivningen är så otäck att jag föredrar att inte citera mer än detta. Jag bara konstaterar att så gott som hela kroppen hade liknande skador och på hjässan fanns flera kontusioner (krosskador) med inre blödning som följd.

Inte ens ett snabbt läkaringripande hade kunnat rädda livet, konstaterade doktor Westman, som avslutar sin rapport: : *”Så sant mig Gud hjälpe till liv och själ, bestyrkes att ovan anförde, å Erik Nilssons kropp befunna skador är absolute lethalia”* (absolut dödliga). Kronolänsman Lundqvist reste alltså ut till Store Mosse *”för att efterspana dråparen”*. Han samlade de nitton arbetskarlarna och började ställa frågor. Då fick han se en blodfläck på en hatt som tillhörde Nils Olofsson och han fattade misstankar mot honom. Olofsson bodde liksom Erik Nilsson på Carlstorp. Länsmannen tog med sig en av drängarna och begav sig dit.

De uppsökte Olofssons "härbärke" och fann där de kläder som han haft på sig dagen innan. På flera ställen var kläderna fläckade av blod! När de båda återkom till Store Mosse fick arton drängar uppdraget att hålla vakt över den nittonde. Nils Olofsson fick inte lämna platsen. Själv måste länsman Lundqvist återvända till staden för att ta del av obduktion-sresultatet. Man kan anta att det inte blev så mycket arbete utfört på Store Mosse den dagen. På kvällen återvände Lundqvist till Store Mosse tillsammans med bl.a. doktor Westman. Nu visste de att miss-handeln hade varit dödande och nu skulle det bli förhör.

Nils Olofsson erkände direkt och berättade också att hans kamrat Olof Persson Muhr från Ramslåttan hade hjälpt honom. Båda greps och fördes till häktet vid Skaraborgs läns Kronofängelse i Leksberg Inför kronosakföraren (åklagaren), stadsfiskalen Johan Stolpe, och senare inför domstolen, berättade de båda gripna exakt samma historia, som med stor sannolikhet beskriver det verkliga händelseförloppet. Upprinnelsen till hela dramat var den försvunna sedelboken.

En lövjerska som sållar

Omkring den 25 juli hade Nils Olofsson blivit av med sin gula sedelbok. Den innehöll 12 riksdaler och 32 skilling i riksgäldssedlar.

När sedelboken inte kommit fram efter några dagar blev Nils Olofsson övertygad om att den var stulen. Hans kamrat Olof Muhr på Ramslåttan berättade för Nils att hans far en gång blivit bestulen på pengar. Tjuven hade avslöjats genom "sällning" som hade utförts av en lövjerska, och på så sätt hade hans far fått tillbaka pengarna. Nu hade han hört att kvartermästaren Peterzéns 31-åriga fru på Ramslåttan, Catharina Dubb, var kunnig i konsten att sålla. Olof hade då bett henne hjälpa till att finna tjuven som hade tagit Nils sedelbok. Hon hade svarat att hon varken var spådomskvinna eller häxerska, men att hon ändå ville hjälpa dem. Så nu kunde Olof lugna Nils med beskedet att han snart skulle få tillbaka sina pengar. Drängarna på Store Mosse samlades varje morgon på Ramslåttan för att äta frukost, eftersom de hade sitt matförråd där.

Tillbehör vid sällning: såll, två psalmböcker, en vigselring, en ärvd nyckel och en ullsax.

Foto: Åke Möller

Tisdagen den 6 augusti dröjde sig Olof och Nils kvar efter frukosten när de andra gick till arbetet. De knackade på hos Catharina Dubb och bad att hon nu skulle utföra sållningen. Hon påpekade på nytt att hon varken var spåkvinnna eller häxerska, men började genast plocka fram tillbehören. I ett vanligt såll placerade Catharina två psalmböcker, en vigselring och en ärvd nyckel. Så tog hon en ullsax, öppnade den och tryckte uddarna genom sållets botten. Därefter stack hon in ett finger i ullsaxens ena ögla och uppmanade Nils att sätta ett finger i den andra. Sedan bad Catharina att Nils skulle nämna namnen på alla dem som hade haft möjlighet att stjäla sedelboken. Nils räknade då upp namnen på alla drängarna vid Store Mosse.

Både Nils och Olof noterade att *"sållet av egen kraft eller osynlig orsak rört sig något vid uttalandet av Måns Larssons namn, men däremot tre gånger vridit sig omkring, då Erik Nilssons namn nämndes"*. Båda två var helt övertygade om att *"sållets rörelser betydde att antingen Måns Larsson eller Erik Nilsson skulle ha tagit den bortkomna sedelboken"*. Catharina Dubb avkrävde dem nu ett löfte.

De fick inte berätta för någon om sållningen, framför allt inte för hennes man, för änkefru Sorbon eller för någon annan på Ramslättan.

Olof Muhr lämnade dessutom ytterligare ett löfte: han skulle med våld hjälpa Nils att förmå Måns Larsson och Erik Nilsson att erkänna stölden. Tillfället kom en knapp vecka senare. På söndagen hade flera av drängarna gått in till staden. Vid femtiden begav de sig hemåt igen. Olof Muhr såg till att han och Måns Larsson blev efter när de andra började vandringen hem. Längs vägen blev Måns utfrågad av Olof. Jo, han hade sett Erik Nilsson ta upp något från marken vid torpet Hinken. Var det en gul sedelbok? Olof uppfattade att svaret på frågan var ett "ja". I närheten av Marie hälsokälla hade Nils Olofsson ensam stannat kvar för att invänta Olof och Måns. När de möttes berättade Olof att Måns hade sett när Erik Nilsson tog upp sedelboken vid Hinken. Nej, svarade Måns. Han hade sett honom ta upp något, men han visste inte vad det var. När Måns vidhöll sin uppgift drogs han in i skogen och trycktes ner på marken. *"De blottade hans rygg och säte, därpå med uppryckta tallbuskar slagit honom intill dess han vidgått att han hade sett Erik Nilsson hitta en gul sedelbok, varefter de upphörde med våldet, förbjudande Måns att detsamma omtala"*, står det i rättegångsprotokollet. De tog sedan med sig Måns till hustrun på Hinken *"för att dels ge Måns och dels själva förtära brännvin"*. Torparhustrun hette Kerstin Olsdotter och var änka sedan

flera år. (Kanske var det så att hon drev en lönnkrog på Hinken?) Men på Hinken var ingen hemma så de gick i stället till Ramslåttan, där flertalet av de andra drängarna var samlade i bondestugan.

Två slår den tredje

Vid niotiden lämnade drängarna stugan och gick ut på gårdsplanen. Nils Olofsson föreslog då Erik Nilsson att de skulle ta med sig Olof och gå till Hinken, och Nils lovade att *"fägna Erik med en sup brännvin"* när de kom dit. De begav sig mot Hinken och passerade snart genom ett skogsparti. Där slog Nils omkull Erik och med hjälp av Olof förde han in honom en bit i skogen. Där lade Nils på nytt ner honom på marken och gemensamt drog han och Olof ner Eriks byxor över skorna och de övriga kläderna upp över huvudet. Sedan ryckte de upp småträäd och buskar och med dem slog de Erik över hela kroppen tills han kände sig tvingad att erkänna. Han berättade att han gömt sedelboken i en buske invid en grind vid Hinken. Misshandeln upphörde och Erik fick order om att följa med och plocka fram den. Han svarade att han inte ens förmådde resa sig upp. Svaret på det blev att misshandeln fortsatte. Till sist blev Eriks skrik och jämmer för mycket för Olof, som upphörde att slå och han bad Nils att också sluta. I stället bröt Nils av en enestör, gav Erik tre slag i huvudet med den och avslutade

med att trampa honom på bröstet. Sedan lyfte han upp Erik på axeln i avsikt att bära honom till Hinken, men efter bara några steg insåg Nils att det inte skulle gå och *"kastade honom huvudstupa på jorden"*. Nils och Olof begav sig själva till grinden för att leta efter sedelboken, men där fanns ingen. Innan de gick hem var och en till sitt härbärke, återvände de till Erik och fann honom *"liggande på det ställe där de lämnat honom, ömkeligen jämrande sig"*. Det var sent på natten när Nils Olofsson kom hem till Carlstorp. Han tog av sig kläderna som på flera ställen hade blivit blodiga och lade sig att sova. Också Olof somnade så snart han kommit hem till Ramslåttan och lagt sig. Nästa morgon klockan sex steg drängarna upp. På väg till arbetet hade Nils diskret lämnat kamraterna och gått in i skogen. Strax intill det ställe där han slängt ner Erik från axeln fann han honom liggande död. Han skyndade sig ut till vägen och anslöt till sällskapet igen. Någon dryg timma senare kom krukmarkare Forsberg utspringande på Store Mosse och berättade om sin upptäckt.

Häfte och rättgång

På kvällen den 12 augusti hade Nils Olofsson och Olof Persson Muhr förts till Kronohäktet. Av fänglistan framgår att de var anklagade för mord. Två dagar senare samlade tjänstgörande borgmästaren Arvidsson sina rådmän till rann-

sakning i rådhuset. Som kronosakförare redogjorde stadsfiskal Stolpe för händelseförloppet och överlämnade doktor Westmans rapport. I rådhusrättens förmak väntade Nils Olofsson och Olof Muhr under sträng bevakning. Nils Olofsson var 26 år, torparson, gift och hade en tvåårig son. Han kom från Sunne men hade något år tidigare flyttat till Ransäter, där han och hans hustru skulle tillträda ett eget torp under hösten. Olof Pehrsson Muhr var soldatson och hade själv varit soldat. Han kom från Lysviks socken, var 33 år och ogift. Av prästbetygen framgick att båda var skötsamma, ärliga och levde ett kristligt liv. Efter en stunds väntan blev båda inkallade och uppmanade av domstolen *"till en sann bekännelse, visa en innerlig ånger över deras begångna missgärning och försäkra att de noggrant skulle berätta sanningen"*.

Nils Olofsson fördes ut igen och förhöret inleddes med Olof Muhr. Han berättade i detalj om händelseförloppet och om sin egen medverkan. När förhöret var avslutat fördes han ut och in kom i stället Nils Olofsson. Hans berättelse överensstämde i alla delar med Olofs. Måns Larsson vittnade om att han för en tid sedan sett Erik Nilsson ta upp något från marken vid Hinken, men hade ingen aning om vad det var.

För att få slut på den grymma misshandeln som han blivit utsatt för, hade han tvingats uppge att det var en gul sedelbok han sett. Som vittnen hade också kallats sex av de andra drängarna på Store Mosse, kruk-makare Forsberg och torparen på Carlstorp. I dessa förhör framkom att Olof Muhr hade berättat för flera av sina kamrater att Peterzéns hustru hade sållat efter sedelboken och att sållet då pekade ut Erik Nilsson. De drängar som var samlade i bondestugan på Ramslåttan på söndagskvällen *"hade förtärt några supar brännvin, så att de var vid friskt mod, men likväl icke druckna"*. En stund efter det att Erik Nilsson och hans två banemän hade lämnat Ramslåttan för att gå till Hinken hade tre av deras kamrater beslutat sig för att följa efter dit. Men när de kom fram hade de andra inte varit där och då hade de återvänt hem. Det innebar att de två gånger hade passerat förbi alldeles intill den plats där misshandeln hade pågått. Att de inte hört något förmodade de berodde på att det blåst stormvindar och att Eriks rop inte hörts eftersom hans kläder varit uppdragna över ansiktet. På stadsfiskalens begäran beslöt domstolen att till nästa rättegångstillfälle kalla Catharina Dubb. När hon den 24 augusti inställde sig tillsammans med de anklagade *"försäkrade hon på det kraftigaste att hon aldrig varken utfört en sådan vidskeplelse eller därom talat med*

dem". Hon överlämnade också en skrivelse där hon förnekade allt tal om signeri. Avslutningsvis konstaterade hon att "Jag är oskyldig och förnekar tillmålet – förnekar det i följd av ett rent samvete, till hån för falska ryktens utspridande och säkerligen till alla Caffé-Societeters förargelse, önska dem likväl nya fast ej så rysliga händelser till Conversationsämnen." För Catharina Dubb måste det ha varit en katastrof att anklagas för signeri. Hon kom från en ansedd släkt och tillhörde stadens förnämre kretsar. Fadern, Jonas Dubb, var vågmästare vid Mariestads våg. Modern dog när Catharina var 4 år och därför växte hon upp hos sin faster Elisabeth Sorbon, änka efter Johan Sorbon, ledande köpman och stadens vice borgmästare. Hennes farbror, Per Dubb, var en av Göteborgs "yppersta kommunalmän", fram-stående läkare, styresman för Sahlgrenska sjukhuset och namn-givare till en gata i Göteborg. Den 9 september, fyra veckor efter det att Erik Nilsson hade påträffats död, avslutades rättegången i rådhusrätten. Domstolen inriktade sig då helt på att få antingen Catharina Dubb eller Nils Olofsson och Olof Muhr att ändra sina uppgifter om sällningen. Ju längre förhöret pågick desto mera inriktade sig domaren på Catharina Dubb. Men hon vidhöll energiskt att hon var oskyldig, varpå Nils och Olof "under tårar och med upprörda känslor

försäkrade att deras uppgift är sann". De förklarade att hennes sällning var den enda och direkta orsaken till Eriks död. Men de konstaterade också att "de icke äger annat vittne än den allvetande Gud, som de hoppas redan har förlåtit dem deras missgärning" och att han skulle "uppenbara sanningen av deras ord." Men Catharina Dubb fortsatte neka, förmodligen väl medveten om att ett erkännande skulle kunna göra henne till medskyldig som anstiftare till mordet.

Prosten A. E. Stolpe

Anders Efraim Stolpe var vice rektor vid Mariestads skola, pastorsadjunkt i Mariestad och dessutom "fångpredikant". 1825 blev han rektor och samtidigt kyrkoherde i Leksberg. Det var Stolpes uppgift att förbereda Nils Olofsson och Olof Muhr för döden.

För stadsfiskalen Stolpe återstod nu bara att låta domstolen bedöma hennes skuld, men för Nils och Olof yrkade han att de skulle dömas för mord till halshuggning och stegling .

Dom och nådeansökningar

Lördagen den 14 september 1816 avkunnades domen av en enig rådhusrätt. De fann det omöjligt att bedöma om Nils Olofsson eller Olof Muhr enskilt eller båda gemensamt utdelat dödsslaget. Därför ansågs de vara lika delaktiga och enligt Missgärningsbalken dömdes de för dråp att *"giva liv för liv och varda halshuggna"*. Straffet för dråp var något mildare än för mord – man slapp stegling! Däremot gick det inte att döma Catharina Dubb mot hennes nekande, eftersom bevis saknades.

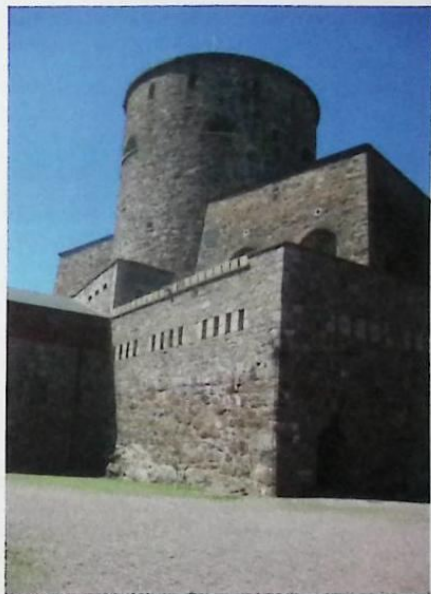
Innan de dömda återfördes till häktet begärde Olof Muhr att få inlämna en böneskrift till hovrätten med begäran om att Catharina Dubb skulle få svara på anklagelserna mot henne under ed. Domstolen uppmanade landshövdingen att ombesörja att Olof fick *"nödigt biträde vid författandet av böneskriften"*. I en fysisidig skrivelse bönföll både Nils och Olof om *"nådig ändring"* av rådhusrättens dom. Där påstår de att Catharina Dubb *"på orten är allmänt känd att genom s.k. sållning eller signeri kunna upptäcka tjuvar"*, och att de varit fullkomligt övertygade om sanningen i hennes profetia. När

de drog in Erik i skogen var enda syftet att få veta var han gömt sedelboken. Det fanns inget uppsåt att döda eller ens skada honom, utan misshandeln hade skett genom en *"häftig överilning"*. Dessutom ansåg de märkligt nog att domen måste lindras därför att ett straff som tog två liv för ett inte var lagligt. Och då skulle det bli svårt för hovrätten att avgöra vem av de två som varit baneman och som alltså ensam skulle avrättas. Hovrätten tog ingen notis om denna invändning utan fastställde den 11 oktober rådhusrättens dom, *"dem själva till välförtjänt straff och andra till varning, att mista liv och halshuggas"*. Inte heller blev det någon ändring gentemot Catharina Dubb. En vecka senare upplästes hovrättens dom för Nils och Olof. Det var landssekreteraren Casper Ehrenborg som begivit sig till fängelset för att meddela de dömda. Med sig tillbaka hade han en önskan om hjälp med att författa en böneskrift till Kungen. Det blev fängelseprästen Anders Efraim Stolpe som författade brevet till kungen. Han var dessutom vice rektor vid Mariestads skola och märkligt nog yngre bror till stadsfiskalen. Detta brev är av en helt annan karaktär och präglas av ånger och underdånighet. Efter de vanliga artighetsfraserna kan man läsa: *"Tvenne olyckliga brottslingar som är ett exempel på att vantro och*

vidskepelse kan förleda till de grymmaste missgärningar vid vilka mänskligheten ryser, vågar i djupaste underdånighet nalkas Eder Kungl. Majestäts värdade Tron." Sedan försöker Stolpe tona ner grovheten i våldet genom att tala om slag på kroppen med "buskar", slag i huvudet med en "enetelning" och att syftet enbart varit att "tvinga honom att bekänna sig olovligen åtkommit den bortmistade taskboken, vartill vi, såsom människor utan uppfostran och utan kännedom om våra plikter, därtill föranlåtna av signeriet, trodde oss berättigade. Vi våga således i djupaste underdånighet anropa den Mildaste Konungs nåd om förskoning från dödsstraffet. Allernådigste Konung! ... Värdes tillåta oss att ännu länge få vara bland deras antal, som välsignande höja de ivrigaste förböner till det Eviga Majestätet för den Nådigaste den Mildaste Konungs sällhet och dyrbara liv." . I slutet av november föredrogs ärendet för Kungl. Maj:t och utslaget undertecknades av kung Carl XIII personligen. Där står bl.a. att "Vi ansett hovrättens utslag vara på lag grundat, samt ej funnit anledning att av Nåd Nils Olofsson från dödsstraffet förskona, men däremot beträffande Olof Persson Muhr, , i anseende till därvid förekomna bevakande omständigheter, Gunst och Nåd tillåtit honom, att, med förskoning från dödsstraffet,

stället få umgälla sin förbrytelse med Fyratio /40/ par Spö, en Söndags uppenbar kyrkoplikt och fästningsarbete under sin övriga livstid." Fästningsstraffet skulle avtjänas på Carlstens fästning i Marstrand.

Fotnoter till artikeln finns tillsammans med originalmanus på föreningen och kan lånas där. (Red.)

Carlstens Fästning i Marstrand
Foto Kjell Croné

Missa inte den spännande avslutningen i nästa nummer av Västanbladet.

KRONOLOGISKA ANTECKNINGAR RÖRANDE GÖTEBORG

Artikelserien fortsätter

1646	påbörjades anläggningen af Nya Elfsborgs fästning, som fullbordades år 1654.
1646	12/6 upphäfde drottning Kristina privilegierna för Gamla Lödöse, som då förvandlades till en bondby.
1646	anlades den första reparebanan i Göteborg.
1647	25/10 bekräftade drottning Kristina ett af Wärnskjöld uppgjort förslag till indelning af förstaden Haga, som därefter bebyggdes, men nedrefs åter 1676 och 1677 med anledning af en befarad belägring af Danskarne ; bebyggdes därefter snart åter, med trädgårdar kring boningshusen.
1647	upprättades för Sveriges 72 städer en rangordning att iakttagas vid riksdagar; de fem första städerna voro Stockholm med c:a 20,000 invånare, Uppsala och Norrköping med c:a 5,000 hvardera, hvarefter kommo Göteborg och Kalmar. Som handelsstäder voro Stockholm och Göteborg främst.
1647	byggdes af Lennart Torstenson nuvarande residenset, bärande Torstensonska och de la Gardieska vapnen öfver portalen.
1648	fullbordades på statens bekostnad af Johan König fästningsverken med jordvallar.
1648	anlades slussqvarn vid Drottningtorget nära Göta Källare, som bortogs 1873.
1648	invigdes Kristine kyrka, sedan den blifvit ombyggd af Holländskt tegel.
1648	fullbordades gymnasieinrättningen på Domkyrkoplatsen vid Kungsgatan.
1648	7/10 egde ett större jordskred rum vid det s. k. Jordfallet nedom Trollhättefallen, därvid från norska sidan en gård, benämnd Intaken, rasade ned, med byggnader och jord några hundra famnar i längd och bredd, vattnet uppdämades 30 alnar, och 127 människor omkommo.
1649	28/4 erhöll Tyska skolan sina privilegier af drottning Kristina.
1650	erhöll apoteket Enhörningen af drottning Kristina privilegier för apotekare Kilian Treütiger; det kallades äfven Lilla Apoteket.
1650	4/5 erhöll ett i Göteborg bildadt salt-kompani försäkran om att tullen å salt, som infördes från Portugal, ej skulle höjas öfver 2 tunnor pr läst, motsvarande 18 tunnor salt.

1650	fanns ännu en ekskog af c:a 2,000 ekar på Otterhällan, intill Eklundsgatan.
1650	anlades det första boktryckeriet i Göteborg af Asmund Nilson Greve, inflyttad från Nyköping; detta egdes af Emanuel Smitt. Den första bok, som här trycktes, var " <i>Christeliga Nyårgåfvors Apothek</i> ", öfversatt af E. I. Huss.
1650	nedhögs skogen på Ryssäsen kring nuvarande Skansen Kronan.
1653	10/9 fick Göteborg fri- och stapelstads-rättigheter af drottning Kristina.
1653	hade staden, enligt ambassadör Whitelock's anteckningar vid besök i Göteborg 1853, en besättning af 1,200 man jämte c:a 4,000 borgare, som stodo under landshöfdingens befäl. Staden var redan då närmast fullbyggd samt egde 2:ne Lutherska och en (Holländsk) reformert kyrka.
1655	förlades här den första garnisonen, öfverste Tamesons regemente.
1656	hölls riksdag i Göteborg, då frågan om Danska krigets fullföljande behandlades.
1657	utlade Svenskarne en bro öfver Göta elf till Pölsebo på Hisingen och slogo danskarna vid Sannegården, där flera minnesstenar blifvit uppresta.
1657	inlöste Karl X Gustaf riksrådet greve Torstensons hus, Södra Hamngatan N:o 1, hvilket år 1700 blef anslaget till landshöfdingeresidens. Tidigare var länets residens förlagdt till Gamla Elfsborgs slott och, sedan Bohuslän kommit under Svenska kronan, till Bohus slott.
1657	existerade redan Gamla Varfvet som flottstation och befanns då i godt stånd.
1658	26/2 afslöts freden i Roskilde, då bland annat till Sverige afträddes Halland, Bohuslän, Skåne och Blekinge.
1658	efter freden i Roskilde var fråga bragt på tal om att förlägga ett universitet till Göteborg för att förmå ungdomen i Skåne, Halland och Blekinge att afhålla sig från högskolan i Köpenhamn.
1660	resolverade Kongl. Maj:t i anledning af borgerskapets i Göteborg klagomål, att tolag äfven borde erläggas i Varberg och Marstrand och tillfalla Göteborg.

1660	hölls åter riksdag i Göteborg uti den dåvarande rikssalen i Garnisonshuset, som förut hade begagnats till spannmålsmagasin, vid hvilken riksdag borgmästaren i Stockholm P. C. Prytz var borgareståndets talman.
1660	13/2 dog konung Karl X Gustaf på residenset i Göteborg, 37 år gammal; efter hans död hyllades Karl XI, då 5 år gammal, till konung i rikssalen i Garnisonshuset vid Kronhusgatan.
1660	raserades Gamla Elfsborgs fästning, vester om uthamnen Klippan.
1661	började handelsförbindelser inledas med Frankrike.
1661	stiftades Handelssocieten i Göteborg till handelns förkofrande. Samma år utgingo från Göteborg till utrikes orter 72 fartyg, hvaraf 32, mätande 3,010 läster, tillhörde stadens borgare. Järnskeppningen utgjorde då 22,354 skeppund.
1663	uppfördes gymnasiehuset af sten å sydvestra hörnet af Domkyrkoplatsen.
1664	22/1 skänkte fru Margareta Hvitfelt till gymnasiet ett stipendium af 141 förmedlade mantal, som till en del reducerades år 1694 (af Karl XI), men snart återskänktes som en kunglig benådning under frälse-frihet.
1665	2/3 förvandlades superintendents-embetet till biskopsdöme.
1666	inleddes affärsförbindelser med England, Skottland och Irland.
1666	pågick sillfisket i större skala.
1666	uppfördes kronobageriet vid hörnet af Norra Hamn- och Larmgatorna.
1669	1/1 ödelades genom eld 3:e kvarteret eller den del af staden, som ligger emellan Kungsporten och Östra hamnen samt Stora hamnen och Drottningporten, därvid omkring 60 hus nedbrunno.
1669	10/5 lades halfva staden i aska, nämligen 4:e och 5:e kvarteren, ända från Drottningporten till Stora Bommen, norr om Stora hamnkanalen, således äfven Kristine kyrka och Rådhuset; därvid förstördes 180 hus, och alla magistratens protokoll, som voro förvarade i Rådhuset, hvilket, vid den tiden liggande vid sydöstra hörnet af Gustaf Adolfs torg, äfven i sin undra våning inrymde de allmänna järnförråden.
1670	utfärdade konungens befallningshafvande förbud mot att från Lilla Edets sågar i Göta elf utsläppa sågspån (som beräknades till 80,000 lass om året).
1670	planterades dåvarande begravningsplatsen kring Domkyrkan med träd.

LANDET RUNT ur olika medlemsblad

Joel Holgers mångåriga exposé över ett urval läsvärda artiklar i andra föreningars medlemsblad övertas i detta nummer av Barbro Majjgren. GRS byter *Västanbladet* med ett 60-tal andra föreningars tidningar.

De finns tillgängliga att läsa i GRS bibliotek.

ANKNYTNINGEN, medlemsblad för Nyköping-Oxelösunds släktforskarförening, NR 1/14 innehåller en ordlista över ålderdomliga ord och deras betydelse, sammanställd av Christel Eriksson och Gunnel Ljunggren. Tor Eriksson skriver om skogsfinnar. Under slutet av 1500-talet koloniserar finnar från Savolax i Finland hela det mellersta barrskogsbältet i Skandinavien. Skogsfinnarna för med sig svedjebruk, kultur och husbyggnads-teknik. Så småningom medför den växande bruksnäringen att svedjebruket får restriktioner, men svedjefinnarnas ättlingar lever kvar och spåren av deras kultur finner man finnmarkernas ortnamn och byggnader.

AN-SIKTET, medlemsblad för Folkare Släktforskarförening, NR 3-4/13 Barbro Vikström förklarar skillnaden mellan *sexman*, ordningsman i socknen och *tolvman* eller *nämndeman* vid häradsrätten. Birgitta Larhm visar vilka personuppgifter man kan hitta i Sveriges Statskalender och ger exempel från årgång 1903. Hon redogör också för den speciella Daladag, som Anna-Karin Westerlund med medarbetare vid Landsarkivet i Uppsala anordnar en lördag i september 2013. Den blir välbesökt och mycket uppskattad.

BORÅS SLÄKTBLAD, Medlemsblad för Borås Släktforskare NR 97 Bo-Lennart Andersson berättar om Lars Andersson, som under 1700-talets första

hälft tar upp en ödegård i Tränningen i Närunga socken. Genom idogt arbete förbättrar Lars och hustru Anna jorden och tillvaratar allt med så gott resultat, att det uppmärksammas av Kommerskollegium och beskrivs i Kungliga Vetenskapsakademiens hand-lingar. Dessa är skannade och finns på Internet på Google Books.

DISKULOGEN med Släktforskarlyst, föreningen DIS medlemstidning, NR 103 Sven Olof Åkerlund berättar i *En samling amerikabrev* om hur han går igenom nästan 300 brev mellan emigranter och hans hustrus släkt i Sverige och hur de finner emigranternas ättlingar i Minnesota. Arbetet resulterar i en stor släktträff. Rolf Carlsson rapporterar från arbetet med en rikstäckande genealogisk databas och Elisabeth Sandberg beskriver Bohusläns föreningsarkiv i Uddevalla.

HALLANDSFARARES INFORMATION, medlemsblad för Hallands Släktforskarförening Nr 103 Ingemar Rosengren berättar om Muteupproret i Rolfstorps socken. 1854 gör länsmannen ett oanmält besök i Mute by för att kontrollera om där bedrivs olaga handel. Handel i fast butik på landsbygden, förutom vid de regelbundet återkommande marknaderna, är olagligt fram till 1865

.En stor skara bybor misshandlar länsman och jagar iväg hans medhjälpare. Det blir åtal och fängelsedomar. Lars Larsson visar hur man går tillväga för att forska i gårdshistoria och fastighetsöverlåtelse.

MIMERS BRUNN, Arkeologi, Etnologi & Historia i Västra Götaland NR 5/13 Anna-Lena Gerdin beskriver i *Täljsten - en viktig vikingatida handelsvara* en undersökning av ett täljstensbrott på Onsalahalvön. Täljsten är en mjuk bergart, som är lätt att bearbeta till klubbor, kärl och gjutformar för skäror och yxor. Täljstensgrytor är en viktig handelsvara under vikingatiden. Ester O'Hara beskriver pågående arkeologiska utgrävningar av Nya Lödöse, som i slutet av 1400-talet byggdes vid Sävåns mynning, nedströms Gamla Lödöse, för att undkomma tullavgifter till Danmark. Niklas Mossberg berättar om Göteborgs Trädgårdsförenings 160-åriga historia och Marianne Eliasson fortsätter sin beskrivning av infrastrukturen i Bohuslän med sträckan Tanumshede - Svinesund. Agneta Tjäder beskriver den medeltida bildhuggaren mästare Andreas dopfuntar i 20-talet kyrkor i Sjuhäradsbygden. Andreasfunten i Torpa stenhus, vilken är flera hundra år äldre än själva borgen, används länge som vattenho åt korna i en beteshage innan den återfinns i två delar.

NR 6/13 Anna-Lena Gerdin berättar att ostron, blåmusslor och hjärtmusslor ingått i kosthållningen i Norden från stenåldern och framåt. Skalen hittas ibland vid arkeologiska undersökningar och ger rik information om matvanor och livsvillkor, eftersom de kalkrika skalen

hjälp till att bevara andra kvarlevor. Ostron är både fattigmans kost och lyxmat. Vid borgen Ragnhildsholmen i Nordre älv, som anläggs under 1200-talet hittas mycket ostronskal, likaså vid utgrävningar av Nya Lödöse och t.o.m. vid Läckö slott. Christina Ström modifierar bilden av badorten Tylösand genom att berätta om havsviken Tjuvahålan, som på medeltiden tillhör den äldre Sturesläkten. Sven Nilsson Sture är en ökad sjörövar som på medeltiden gör tillslag mot Hansan. Sjööveriet minskar med tiden. I stället tilltar smugglingen, ända tills tullverket på 1870-talet uppför en kustpostering i Tjuvahålan.

ROTPOSTEN, medlemstidning för Jönköpingsbygdens Genealogiska Förening, NR 4/13 Ulf Lettervall skriver om småländska Osbäcksläkten från Ohs bruk i Gällaryd. En ny upplaga av föreningens cd är nu klar med över en miljon avskrifter ur födelse-, vigsel- och död-böcker från en rad församlingar i Jönköpings län. Elisabeth Thorsell tipsar om att domkapitlets protokoll är en enklare källa än domböckerna för att söka efter skilsmässor, uppslagna förlovningar och kusinäktenskap och belyser med exempel från Växjö Domkapitel 1840-41.

SKÅNEGENEALOGEN, Skånes Genealogiska Förbund NR 2/13

Ulf Ekblad berättar om släkten Neergaard som flyttar till Skåne från Jylland och om familjens anknytning till växtförädlingsanstalten i Svalöv. Dagmar Mannerbäck berättar om en boupp-teckning från Grevie socken, vilken avslöjar en ekonomisk katastrof.

SLÄKTFORSKARFÖRENINGEN ANE VÄRNAMO, NR 140

Yvonne Öhrbom berättar om släkten Maclean. På 1500- och 1600-talen invandrar ca 30 000 skottar till Sverige. En av dem är John Maclean som bedriver handel och sjöfart och betyder mycket för staden Göteborgs uppbyggnad. Som bankir lånar han pengar till bland annat drottning Kristina. I gengäld förlänas han landområden i Bohuslän och Halland. En ättling till John är Rutger Maclean på Svaneholm i Skåne, enskiftesreformens fader.

SLÄKTHISTORISKT FORUM, Sveriges Släktforskarförbund, NR 1/14

har emigration som tema. Numret innehåller tips hur man börjar emigrantforska samt några berättelser om svenska utvandrare. Eva Langlet beskriver bakteriesjukdomen koleran, som under 1800-talet sprids över världen från ursprungslandet Indien. Till Sverige kommer den första epidemin i augusti 1834 och sprids från Göteborg till olika delar av landet. Botemedel är okända och man vet inte heller hur sjukdomen smittas. Först 1884 lyckas Robert Koch påvisa kolerabakterien.

SLÄKTSPEJAREN Vasanejdens Släkt- och Bygdeforskare, NR 1/14

Carl-Eric Wingren beskriver Cecilia Flemings († 1507) anor i Norden, vilka omfattar ett antal svenska regenter. Släkten Fleming anses härstamma från Flandern och finns förutom i Finland också i Danmark, Polen och Skottland. I Nr 2/14 fortsätter beskrivningen med Cecilia Flemings anor i Kiev och Bysans.

UDDEVALLA-BLADET, Uddevalla Släktforskarare

NR 1/14 I artikeln *Att skiljas förr* beskriver Björn Jönsson hur det går till att få skilsmässa under tidigare sekel. Eftersom skilsmässor hör till ovanligheterna är dokumentationen i varje enskilt fall omfattande. Artikeln fortsätter i kommande nummer.

VÄRMLANDSANOR, medlemsblad för Värmlands Släktforskarförening NR 4/13

uppmärksammar föreningens 30-årsjubileum med att ge ut ett utvidgat nummer där man samlar artiklar från äldre årgångar. Artiklarna behandlar olika temata: källor till släktforskningen, värmländska arkiv samt diverse ämnen, från utomäktenskapliga barn och okända fäder till nyhetsförmedling i äldre tid och väghistoria. Omslagsbilden är en bit av Ulrika Kullgrens släktträd över ättlingar till Erlandus Gudmundi, kyrkoherde i Nor 1596 - 1630, vilket har ställts till förfogande av Jonas Kullgren och GRS.

VÄSTGÖTAGENEALOGEN, tidskrift för Västgöta Genealogiska Förening NR 4/13

har som tema emigrantöden i Amerika. Eleonor Säaf berättar om sin morfar som utvandrar till Pennsylvania men återvänder och tar över gården i Gunnarsjö. Erik och Ulla Hökås berättar om amerikabrev från Wisconsin och Effie Johnson ger barndomsminnen från Michigan. Kjerstin Olofsson berättar om västgötska öden vid Titanics förlisning 1912.

Posttidning B

Avsändare:
GöteborgsRegionens
Släktforskare
Erik Dahlbergsgatan 36 B
411 26 Göteborg

Släktforskning

- en fascinerande historia...

ARKIVDIGITAL

- Nyfotograferade kyrkoböcker
- Dina förfäder är din egen historia
- Forska hemifrån i ett enkelt program
- Omkring 600.000 nya bilder varje månad
- Oslagbar kvalitet på färgbilderna
- Mycket mer än kyrkböcker
- Bouppteckningar, domböcker, militärt ...

Att släktforska är som att läsa den bästa av alla deckare och veta att det spännande aldrig tar slut.
Dessutom är Du själv huvudpersonen.

Abonnemang från 75 kr för en vecka

Webb: www.arkivdigital.se

E-post: kundtjanst@arkivdigital.se

GöteborgsRegionens Släktforskare

Bibliotek och Forskarplatser

Erik Dahlbergsgatan 36 B, 411 26 Göteborg,
har öppet alla vardagar måndag till fredag. 10.00-14.00

**Ring dock alltid först och kolla bemanning
samt lediga forskarplatser.**

Tel. 031-13 12 26

Tisdag och torsdag: tisdags- resp. torsdagsgrupperna kl. 10.00-14.00.

Öppet även 1 timma före varje föreningsmöte på Erik Dahlbergsgatan.

E-post: g.r.s@telia.com

PlusGiro: 24 23 85-3

Hemsida: <http://grs.forening.genealogi.se>

Organisationsnummer 857204—7564